SİZLER HEPİNİZ AMRUTAPUTRA'LARSINIZ ÖLÜMSÜZLÜĞÜN ÇOCUKLARISINIZ

Bu en ulu kutsal Bharat topraklarında
hoşgörü karakterimizin en yüce niteliğidir;
Bütün dini ahitler içinde en önemli olanı
uygulaması zor olan Hakikat'e Bağlı kalabilmektir;
Bu Bharat ülkesinde en tatlı ve en saygıdeğer duyarlık
anneye karşı olan duygudur;
İnsanlara Batı yaşam tarzını taklit eden
aşırı özgürlük hançeri verilmiştir;
Bu Bharat topraklarının yöneticileri hakkında
ne söyleyebilirim ki?
Nasıl bir fil kendi gücünü idrak edemiyorsa
Günümüzün Bharatiya'ıları da kendi güçlerini
idrak edememektedirler.

(Telegu dilinde bir Şiir)

Sevgi'nin Somutlaşmışları!

Bu güne kadar hiç kimse, bu kutsal Bharat (Hindistan) topraklarının eşsizliğini, yüceliğini ve kutsallığını anlayamamıştır. Bharat'ın kültürü, dünya üzerindeki bütün kültürlerden daha asil ve daha kutsaldır. Bu eşsiz kültür, mikrokozmostan makrokozmosa doğru eşit bir şekilde yayılmaktadır. Fakat ne yazık ki, zamanımızın Bharatiya'ları (Hintlileri) bu yüce kültürü unutarak yabancı bir kültürü uygulamaktadırlar. Yüce insani değerler olan Sathya (Hakikat) ve Dharma (Dürüstlük) artık bu Bharat topraklarında gücünü yitirdi. Böyle olmasına rağmen, çok şükür ki, şimdiye kadar hiç kimse bu yüce insani değerleri kökünden söküp atamadı. Hakikat ve Dürüstlükten daha kutsal bir şey yoktur. Bunlar bir insanın iki gözüne benzerler. Ne yazık ki, günümüzde insanlar bu iki gözdeki görüş kabiliyetlerini kaybetmektedirler ve böylece kör olmaktadırlar. Şimdiki öğrenciler yüksek eğitim görmelerine ve diplomalar almalarına rağmen, bu yüce insani değerleri gözden kaybetmektedirler. Böylesine kutsal ve asil bir kültürü geliştirecekleri yerde ve bu yüce kültürün dikte ettiği prensipler içinde hayatlarını sürdüreceklerine, insanlar boş şeylerin peşinden koşarak zamanlarını boşa harcamaktadırlar.

Ancak bu yüce insani değerler olan Sathya (Hakikat), Dharma (Dürüstlük), Santhi (Huzur) ve Prema'nın (Sevgi) uygulanması sonucudur ki,

Bharat ülkesi bütün dünyanın spiritüel lideri haline gelmiştir. Ancak bu yüce insani değerleri besleyerek geliştirdiğimiz takdirde gerçek anlamıyla bir Bharatiyalı denmeye hak kazanırız. Bu değerlerden bir tanesini dahi kaybettiğimiz takdirde yüce Bharatiyalı ismini taşımaya layık olmayız. Gerçek thyaga (fedakarlık), bu insani değerlerin günlük hayatımızda devamlı olarak uygulanmasında yatar. Yaşamımız sırasıyla Sathya, Dharma, Santhi ve Prema'yı takip ederek Sathya'dan Prema'ya devamlı bir yolculuk olmalıdır. Bu değerler kalbimizin içine işlemeli ve bedenimizin her hücresine akmalıdır.

Bütün yaratılış Hakikat'ten doğmuştur,
Bütün yaratılış Hakikat'tin içinde eriyip yok olur.
Bu kainatta Hakikat'in görkeminin
Hissedilmediği bir yer var mıdır?
Bütün kainat saf şuurun tezahüründen
Başka bir şey değildir; bu gerçeği bilin.

(Telegu dilinde bir Şiir)

Bir insan annesinin rahminden doğduğu andan itibaren onu besleyen ve idame ettiren, Hakikat ve Dürüstlüktür. Bharat'ın kadınları, aile fertlerine olan sorumlulukları ve ev işleri arasında bu yüce değerleri idame ettirebilmek için çetin sınavlardan geçmişlerdir. Buna rağmen, bu değerleri çocuklarına öğretmişlerdir. Çocuklarını büyütmek için bu anne ve babaların ne kadar ıstırap çektiklerini Swami çok iyi bilmektedir. Bu günün öğrencilerinden beklenen şey eğitim ve yüksek dereceler elde etmek değil de Hakikat ve Dürüstlüğün özüne sahip olmalarıdır.

İnsan, Sathya ve Dharma'nın gerçek anlamını iyi anlamalıdır. "Sathya" kelimesi *Sa, Tha* ve *Ya* olmak üzere üç harften teşekkül eder. *Sa* harfi sathwic (saf, sakin) niteliğini ifade eder; *Tha*, thyaga (fedakarlık) niteliğini; ve *Ya* ise yama ve niyama (içsel ve dışsal duyuların kontrolü) niteliklerini temsil eder. Böylece "Sathya" kelimesinin anlamı, fedakarlık ruhu içinde ve duyuları kontrol ederek sathwic niteliği beslemek demektir. Ne yazık ki günümüzde, Bharatiya kültürünün nüvesini teşkil eden böyle yüce insani değerleri kaybetmekteyiz.

Bu günün insanı Sathya ve Dharma nedir bilmemektedir. Dharma'yı görev olarak anlar. Bu yorumlama doğru değildir. Bu sadece İngilizce'ye yapılan yetersiz bir tercümenin ifadesidir! Dharma'nın gerçek açıklaması, *dharayati iti dharma* (yani, idame ettiren şey dharmadır). O, insan hayatını idame ettirir. Sathya (Hakikat), insanın *hridaya nabhi'*sinden (yani, kalp bölgesinden) tezahür eder. Bu nedenle, Sathya ve Dharma'yı uygulayan bir hayat süren kimse kutsal olacaktır. Pandava'lar ve Droupadi, Sathya ve

Dharma'yı izleyerek böyle asil bir hayat sürdürmüşlerdi. Bütün bu günkü zorluklarınız ve ıstıraplarınız Dharma'ya bağlı kalmamanızdan ileri gelmektedir.

İnsan, ilahi emre öyle veya böyle hiçbir tartışma yapmadan tam bir inançla itaat etmelidir. Markandeya, Easwara tarafından anne ve babasına bahşedilen bir lütuf sonucu doğmuştu. Easwara, hayat-yaşamı kısa fakat erdemli bir evlat mı, yoksa hayat-yaşamı uzun fakat o kadar erdemli olmayan bir evlat mı istediklerini anne ve babasından sormuştu. Anne ve baba erdemli bir evlatı tercih etmişlerdi. Böylece de Markandeya doğmuştu. Kendisi iyi düşünceli, iyi tavırlı ve iyi davranışlı idi. Easwara, çocuğun sadece onaltı yıl yaşayacağını anne ve babaya bildirdi. Böyle olmasına rağmen, anne ve baba erdemli bir erkek evlatla kutsandıkları için sevinç içindeydiler.

Yıllar akıp gitti ve Markandeya onaltıncı yaşına girdi. Easwara'nın sözlerini hatırlayan anne ve baba büyük bir üzüntüye kapıldılar. Oğlunun, eli kulağında olan ölüm zamanını düşünen anne gözyaşlarını tutamıyordu. Annesinin bu üzüntüsünün sebebini anlayamayan Markandeya onun niçin böyle ağladığını merak ediyordu. Günlerden birinde anne ve babasını büyük bir ıstırap ve üzüntü içinde buldu. Sebebini sorunca, ilahi irade gereğince ölümünün çok yakın olduğu ve bu yüzden ıstırap içinde oldukları kendisine açıklandı.

Markandeya, kendisine tahsis edilen bu kıymetli zamanı boşa harcadığı için, Easwara'nın iradesinin kendisine bu güne kadar bildirilmemiş olmasından büyük bir üzüntü duydu. Artık daha fazla zaman kaybetmek istemedi. Hemen bir banyo yaptı ve Easwara'nın mabedine gitti ve kutsal Siva Panchakshari mantrası olan Namah Sivaya'yı bütün kalbiyle ve bütün inancıyla söylemeye başladı. Easwara üzerinde tefekkür ederek kendinden geçti. Dualarına karşılık hiçbir şey istemiyordu. Allah üzerinde tefekkür etmeyi en büyük görevi olarak kabul ediyordu. Ertesi gün dünyevi hayatının son günü sayılıyordu. Bu nedenle mabette kaldı.

Kendisi eve dönmediği için anne ve babası mabete gelerek kapının önünde oturup O'nu beklediler. Markandeya'nın neredeyse sona erecek yaşamını düşünerek, göz yaşlarını zaptedemiyorlardı. Rab tarafından mukadder kılındığı gibi, Markandeya onaltıncı yılını tamamladığı anda fani bedenini terketti. Anne ve babası büyük bir üzüntüye kapıldılar. Markandeya dış dünyada fani bedenini terkederken *jiva'*sı (yani ruhu), ilahi dünyadaki Rab Siva'ya ulaştı.

Markandeya'nın bu içten bağlılığından dolayı Rab çok mutlu oldu. "Markandeya! Bu gün onaltıncı yılının tamamlandığı gün. Bana mutlu bir şekilde geldin. Benim İrademe büyük bir inançla itirazsız boyun eğdin ve itaat ettin. Bana olan bağlılığın Beni mutlu etti," dedi.

Easwara, bu şekilde Markandeya ile görüşürken, Anne Parvati araya girerek, "Ey Rab'bim! Senin emirlerine hiç itiraz etmeden itaat ettiğine göre niçin onu geriye ailesine gönder miyorsun?" dedi. Easwara, Parvati'nin de onunla beraber gitmesini istiyordu. Her ikisi birlikte Markandeya'nın bedenine tekrar hayat verdiler.

Markandeya'nın bedeninde bir kımıldama gören annesi ve babası sonsuz bir sevinç duydular. Markandeya ayağa kalkarak, "Sevgili anne ve babacığım, Rab Easwara ve Anne Parvati beni tekrar hayata geri getirdiler," dedi.

Bir insanın hayatını ancak Allah kurtarabilir. Doktorlar, bir insanın hayatını kurtarabilmek için iyi ilaçlar verdiklerini veya ameliyat yaptıklarını söylerler. Birçok vaatlerde bulunurlar ama sonunda başarılı olamazlar. Allah'tan başka hiç kimse bir insanın hayatını ne kurtarabilir ne de uzatabilir. Onlar ancak karma kanunlarına müdahale etmiş olurlar. Allah'ın rahmeti sayesinde insan bu dünyada her şeyi başarabilir. Sevgili öğrenciler! Daha çocukluğunuzdan itibaren Allah'ın rahmetini kazanmaya çalışmalısınız. O'nun rahmeti için dua ederseniz ve bunun için çaba gösterirseniz Allah tarafından korunursunuz.

Sevgi'nin Somutlaşmışları!

Bu gün kutsal Sivarathri günüdür. Siva, hayırlı/uğurlu demektir. Siva'nın (hayırlılığın/uğurluluğun) olduğu yerde shava (hayırsızlık/uğursuzluk) olamaz. Bu kutsal Sivarathri gününü, sabah erken kalktığınız andan gece yatağa gittiğiniz ana kadar devamlı olarak Allah üzerinde tefekkür ederek ve Siva'nın kutsal ismini söyleyerek geçirmelisiniz. Rab'bin ismi dilinizin üzerinde dans etmelidir. İlahi Vasıf ebedidir. Bu kolay kolay elde edilemez. Ebedi, hiç değişmeyen, vs., gibi müphem yorumlar yapılmasına rağmen, şimdiye kadar hiç kimse İlahi Vasfı açıklamayı başaramamıştır. Bunun en uygun tanımı, *Ekam, Nityam, Vimalam, Achalam, Sarvadhee Sakshibhutam Bhavateetam Trigunarahitam'*dır (yani, bir ikincisi Olmayan, ebedi olan, saf olan, hiç değişmeyen, entelektin her eylemine tanık olan, insanın tahayyülünün ötesinde olan, üç *guna'*ların (yani, niteliklerin)--- yani, *sathwa'*nın (yani saflığın, huzurun), *rajas'*ın (yani, hırsın, huzursuzluğun) ve *thamas'*ın (yani, cehaletin, ataletsizliğin) ötesinde olandır.

Rab Siva'ya atfedilen isimlerden birisi, ölümü aşmış anlamına gelen Mrityunjaya'dır. Bu tabii ki, dünyevi açıdandır. Eğer bir insan İlahi Vasfın gerçek ve ebedi doğasını anlamak istiyorsa, öncelikle Rab Siva ve Anne Parvati arasındaki ilişkiyi anlaması gerekir. Bir ara, çocuklarına verilecek uygun bir isim üzerinde aralarında ufak bir anlaşamamazlık vardı. Parvati, Rab Siva'nın isimleri arasından seçeceği bir ismi çocuğa vermek istiyordu.

Fakat Rab Siva ise, çocuğa Amrutaputra ismini seçmişti. Hakikatte, her insan amrutaputra'dır (yani, ölümsüzlüğün oğludur). Upanishad'lar dahi bunun böyle olduğunu söyler. Upanishad'lar, *Srunvantu Viswe Amrutasya Putrah* (yani, Ey ölümsüzlüğün çocukları! Dinleyin), diye hitap ederek insanın gerçek kimliğini açıklarlar.

Sevgi'li Salikler ve Öğrenciler!

Sizler de, *anrutaputra'*lar değil fakat *amrutaputra'*larsınız (yani, yalan değil, ölümsüzlüğün çocuklarısınız). *Amrutaputra* olan kimse değişiklikten ve ölümden etkilenmiyendir. Siz gerçekten hiç değişmeyen, ebedi prensibin somutlaşmışlarısınız.

Bir keresinde Anne Parvati, *"Ey Amrutaputra! Uyu sevgilim! Uyu. Eğer uyumazsan bütün dünya da uyumuyacak,"* diye ninni söyliyerek Ganapati'nin beşiğini sallıyordu.

[O sırada oraya gelen] Rab Vishnu'nun eşi Lakshmidevi bu sahneye tanık olmuştu. Bunun garip bir ninni olduğunu düşünmüştü. Çocuğun isminin ne olduğunu sorduğu vakit, Parvati O'nun isminin Amrutaputra olduğu cevabını vermişti. Lakshmidevi, bu ismin nereden geldiğini sordu. Parvati, bu ismin çocuğa Rab Siva tarafından verildiğini söyledi. Easwara'nın bizzat kendisi, Easwarattwa soyundan gelmişti.

Sevgi'nin Somutlaşmışları!

Eski zamanların kutsal metinlerini okuyorsunuz. O metinleri okumadıkça, neyin sizinle ilgili olduğunu anlamıyacaksınız. Sevgili Öğrenciler! Sizler hepiniz *amrutaputra'*larsınız. Bu nedenle insanlar sizlerin bu isme layık olmanızı beklerler.

Gerçekte bizim ülkemizde yaşlılar tarafından çocuklara verilen isimlerin büyük bir önemi ve anlamı vardır. Bunlar öylesine veya şaka olsun diye verilmez. Bu isimlerin altında yatan manayı ve kutsallığı anlamak için Purana'lar gibi kutsal metinleri okumamız gerekir. Sathya ve Dharma gibi değerlerin ebedi gerçekliğini anlayamadığınız için yanlış yollara sapıyorsunuz. Sathya, Dharma, Santhi ve Prema kelimelerini bir papağan gibi tekrarlıyorsunuz. Fakat bu yüce insani değerlerin gerçek anlamını ve önemini anlamak için hiçbir gayret sarfetmiyorsunuz. Sizler hepiniz *anrutaputra'*lar değil de *amrutaputra'*larsınız.

Sevgili Öğrenciler!

İsimlerin gerçek doğasını ve önemini anlamaya çalışın. Hiç kimsenin Rab Easwara'yı görmediği bir hakikattir. İnsanlar O'nu (Kailasa'da yaşayan Rab) anlamına gelen "Kailasavasi" ismiyle çağırırlar. Kailasa nerededir?

Ancak derin bir sessizlik içinde O'nun üzerinde tefekkür ettiğiniz vakit Rab Easwara'yı Kailasa'da tasavvur edebilirsiniz. Bu nedenle, insanın *mouna'*yı (sessizliği) uygulaması gerekir. Ve bu sessizlik, tam bir düşünce ve kelime hareketsizliğini/sessizliğini ima eder.

Sevgi'nin Somutlaşmışları!

Sizler hepiniz *amrutaputra'*larsınız. Bundan böyle daima bunun farkındalığı içinde yaşayın. Kendinizin *amrutaputra'*lar olduğunuzu alenen ilan edin. Size halen verilmiş olan her ne isim ise onun önüne *"Amrutaputra"*yı ilave edin. Kendinizi *anrutaputra* olarak kabul etmek büyük bir hatadır ve yanlış bir isimdir. Bundan böyle, kendi gerçek doğanızı idrak edin ve kendinizi *Amrutaputra* olarak çağırın.

(Bagavan Diskurunu, *"Prema Mudita Manase Kaho"* Bajan'ı ile sona erdirdi.

*****